Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

1. Đang tiến tới cải tổ toàn diện chương trình Trung-Học.
2. Đại tướng Ng.-Khánh, Đại sứ lưu động của V.N.C.H. rời Hương-Cảng đi Âu Châu
3. Kossyguin đưa điều kiện hòa bình ở V.N.
4. «Bật mí» một bí mật Hôm đào chánh 19-2: Lâm-văn-Phát bị một Hạ-sỹ đoạt súng, uy hiếp trước ba quân.

THỦ-TƯỚNG QUÁT TUYÊN BỐ VỚI MỘT CHỦ BÁO NGOẠI QUỐC

ĐÃ THẢO XONG KẾ-HOẠCH

SỐ 22 ● NĂM THỨ 3 ● BỘ MỚI 2đ. THỨ BA 2, THỨ TƯ 3-3-1965 (29-1, 1-2 Â.L.)

Nhật-báo SỐNG

Chủ nhiệm, Chủ bút: CHU-TỬ — Tòa soạn Trị sự 94 Võ Tánh — Saigon Điện thoại: 23.688 — Tổng thư ký: ĐẶNG-GIAO

3 «ĐỢT» KIẾN QUỐC và sẽ công bố đầy đủ TRONG TUẦN NÀY

* Thái độ đối với bọn Mặt Trận Hòa Bình đang được cứu xét.
* SẼ THANH LỌC CHÁNH PHỦ TỪ CẤP BẬC CAO NHẤT ĐẾN THẤP NHẤT.
* SỰ CHỈ TRÍCH CHÍNH PHỦ KHÔNG NHỮNG CHỈ ĐƯỢC KHOAN DUNG MÀ CÒN ĐƯỢC KHUYẾN KHÍCH.

SAIGON (1-3) — Trong một cuộc phỏng vấn dành cho ch... nhiệm 1 tờ nhật bản ngày qua, Thủ Tướng Quát cho biết rằng chính phủ phải đưa tập đưa ra 1 chương trình 3 đợt. Chương trình này cần được được sửa soạn kỹ càng và được tuyệt đối mật, nội trong tuần sắp tới để quốc nhân có thể phân đoán những hành động mà chính phủ muốn thi hành. Chương trình khẩn thiết nay do 1 số thượng bộ Chính phủ đang lực phác họa và có được đem ra thực hành trong 1 khoảng thời gian từ 6 đến 12 tháng.

Thủ tướng Quát trả lời câu hỏi về chuyện bọn Mặt trận Hòa bình «VI sẽ cứu xét một vấn đề nên cùng cần phải có nhiều tế nhị, sửa lập trường của chính phủ chưa có 1 hành động quyết định nào đối với bọn mặt trận Hòa Bình hiện đang phát triển đưa kêu gọi ngưng chiến và tạo lập Hòa Bình». Và chương trình kiến quốc, ông nói: «Tích thân đoàn kết là 1 trong 3 nguyên tắc được chính phủ đặt trên căn bản hành động.

XEM TIẾP 3 TRANG 4

Nhật báo SỐNG nghỉ hàng tuần

Sau số báo này, Nhật báo SỐNG sẽ nghỉ hàng tuần vào ngày Thứ Ba và sẽ báo SỐNG đầu tuần sẽ phát hành chiều Thứ Tư 3-3-65, đã ngày Thứ Năm, mồng 4-3-65.

SỐNG

SAU VỤ ĐÁNH ĐẮM TÀU V.C. Ở VŨNG RÔ

THÊM MỘT CHIẾN THUYỀN VIỆT CỘNG LẠI BỊ ĐÁNH CHÌM

* Phản lực cơ xuất hiện thêm 11 lần ở Bình Giã, 19 lần ở Bình Định.
* Ta chiếm lại được quyền kiểm soát Quốc lộ 19 sau nhiều trận đánh lớn.

SAIGON.— Thêm một chiến thuyền Việt Cộng nữa vừa bị đánh chìm ngày qua, nhân đợt tuần tiễu của Hải quân Việt Nam Cộng Hòa ngoài khơi Vũng Rô, cách Tuy Hòa 30 cây số về phía Nam.

Theo tin của Bộ Tổng Tham Mưu, thì vào lúc 16 giờ ngày 28-2-65, 1 đơn vị Hải quân Việt Nam Cộng Hòa tuần tiễu ngoài khơi Vũng Rô, cách Tuy Hòa 30 cây số về phía Nam, thì phát hiện 1 chiến thuyền VC, trọng tải 40 tấn, đang chạy ngược lên phía Bắc. Sau 1 giờ giao chiến, chiến thuyền VC bốc cháy và chìm dần. Ngoài ra, 1 số lớn tài liệu và 1 số vũ khí cá nhân, cùng 1 số lớn lương thực, thuốc men, quần áo, cũng bị tiêu hủy

Nhật báo

Bộ mới ★ Số 22

CHỊU CHƠI

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐẢNG ĐỠ BUỒN

Chủ nhiệm BẾP NHỎ — Chủ bút ĐỨA DZAI — Giám đốc Chính trị HỒ LÝ — Tổng lý TÚ KỀU — Quản lý MINH VÕ

HÁCH XÌ-XÀNG VA THANG NGỌNG — của ANH GIAO

THƯỞ VÀNG SON

Không có nên âm nhạc xứ nào trên cái quả đất trên hai đầu hơi đợt nay có thuở vàng son lộng lẫy như nên âm nhạc cải cách ở xứ GianChi bốn nghìn năm văn hiến.

Nhà soạn nhạc Phạm Duy đã phải thở dài mà than rằng: «Nhạc cải cách hồm nay sẽ đẻ ách tới cái độ vừa đi ở - vừa sáng tác được một bản. Nên tôi nhất định không làm nhạc dân ca nữa, tôi đi sưu tầm nhạc Mọi. Vì nhạc Mọi nghe còn sướng rày hơn nhạc cải lương tổng tính rồi». Hôm nay

Phác chẳng nhạc sĩ Phạm Duy bắt man ? Hay vì tác giả - Mỹ Việt Nam - bắt hu không đuổi kịp giống cảm xúc của thời đại kiểu - yêu nhau đi, yêu nhau đi mạc quân ào nhanh lên kẻo mà ta hai vẻ bỏ thì bỏ lỗ ca lũ em ơi!».

Dù sao, chúng ta cũng nên cũng nhận, chúng ta đang có thuở vàng son nhạc cải cách.

CHỊU CHƠI

Trước 4.000 thính giả chó mũi tẹt và mũi lõ

TẠI SAO NỀN TÂN NHẠC LẠI LÙN TỊT?

Đặc phái viên TỰ CỦN

Tu không ngờ bản ta lại được đời gọi là nghệ sĩ. May nam về trước ta còn gọp hồn cầm hai miếng gỗ đi khua sang xem đề bán và bông mi cho tân ba tác bụng phệ, cái trán mọc quán xa lắm dai chưn gối, Mà nay đời đã tươi tai miếng gỗ — lan thanh tre thì đang hưu — của bản vật xin thung tác và ngưỡng mộ kiểu bản là Rung Tung.

Chao ơi! Đời con phong cho Rung Tung thơ quan kiệt nữa mới bỏ nọ hơ! Đời tôi xin kẻ qua nhan sắc của Rung Tung, cho quý vị rõ. Mặt bản mơ mơ cần phải lấy bìa gỏi. Do một tân sư như vô cam sinh cân phải lấy gạy cạp đanh cho nhân. Hàn nhỏ sắt đít.» Diễn giả Bếp Nhỏ cho biết: «Nền tân nhạc của chúng ta vốn mắc bệnh cui. Nó lại luôn luôn bị người ta đề đầu, bóp cổ, cầu vồn nên càng ngày nó càng lùn tịt. Hiện nền nhạc đang hung hực cần đầu lao xuống hố và trong tương lai nó có thể tẻ gây cảng. Trước đây, các nhạc sĩ gây cùm fin yêu của người ta bị thất tình phế quá bèn dùng nhạc để khác tiếc lu là lùn!. Mấy ông đó cách thí đặt chồng bài ca thệ thân như Cái Bang 10 tuổi. Đã thế nhiều bà cô sổi lại có giọng trầm ngộc như ma bu, trẻ con nghe là sợ phát lên tính chân tay giật liên bắt, phải đưa vào bệnh viện Nhi Đồng.

Ngày giờ, người ta muốn lành mạnh hóa nền tân nhạc nghĩa là bắt tân nhạc tập thể theo. Người ta tiêm cả các nhạc sĩ bắt sáng tác các bài hùng mạnh. Nhiều nhạc sĩ đã sáng tác lẹ. Nhiều bài hùng ca được đem sân khấu nhưng, giữa giữa nhưng tổng vào tai thiên hạ. Thì cứ ca mấy bài thính cảm nghe lại còn thoải mái, tự do và rất là mặt phát giải trí. Muốn sửa cho hùng thì phải gửu gửu thật cần thận trước. Vậy các bài người sửa đều cách gửu gửu, dùng cổ cạnh tranh nghệ nghiệp với chúng ta.

Cuộc điều thuyết đã gật bài được hàng ngàn tiếng gửu gửu hoan hô.

TỰ CỦN

Cây cười trơ nhất thế kỷ

VĂN CỘC viết

Tôi không nói bản ta lại được đời gọi là nghệ sĩ. May nam về trước ta còn gọp hồn cầm hai miếng gỗ đi khua sang xem đề bán và bông mi cho tân ba tác bụng phệ, cái trán mọc quán xa lắm dai chưn gối, Mà nay đời đã tươi tai miếng gỗ — lan thanh tre thì đang hưu — của bản vật xin thung tác và ngưỡng mộ kiểu bản là Rung Tung.

Chao ơi! Đời con phong cho Rung Tung thơ quan kiệt nữa mới bỏ nọ hơ! Đời tôi xin kẻ qua nhan sắc của Rung Tung, cho quý vị rõ. Mặt bản mơ mơ cần phải lấy bìa gỏi. Do một tân sư như vô cam sinh cân phải lấy gạy cạp đanh cho nhân. Hàn nhỏ sắt đít.»

Ở cái đời các tân tài, chỉ cần trở mặt mo là sống phe phẩy. Cứ diễn trò đi và trở mặt nghề chưởi là rích xu. Liên sĩ ở thời hôm nay chỉ có nước ăn cơm tháng ở nhà bà cả đọi.

VĂN CỘC

Hoa đinh cẩm trận... chân kinh

— SỐ 17 —

Tiểu thuyết kiếm hiệp thần sầu quỉ khốc

của LÝ BỲ

CHƯƠNG II

Gặp nạn giữa đường

Tư tư đình Tề tương tính ra bà đã đi được trên 50 dặm và lúc nây bà đang lúc ở Ngã sau, lung mỹ nhân phi lên, mong sau chưn chim như đưa hòn tập bay mà, Bà nghĩ thầm «Đường xa, lắm, đọc nhưng thế nay, tu hoài quen ngã mà, đã tính tam lý! Tra phải lúc đi bán thân, nhưng chẳng biết bọ lính đâu hết rồi. Tôi kiếm một lúc không thấy phú lít, bà lại nghĩ «Tu xưa sự là đón bà, nhưng xông xáo trên chốn giang hồ đã nhiều mà đường lối ở đi thành chưa thông thạo thì quả tiếp đang trach».

Nghĩ sang bà vớt toan theo đường Lý xan Duyên cái bước, chợt có tiếng chân bước nhẹ từ hướng đông lại. Như nội lực thâm hậu, Lý phu nhân có được đó tai rất thính. Lại trong thời gian làm phu nhân của vị quan to bậc nhứt nước «An Nam đô hộ» bà thường phải nghe những tiếng ngâm hò to nhỏ, thêm thì nên hiểu cay đó tai bà đã trở thành «thiên lý nhĩ» nghĩa là đôi tai nghe xa hàng ngàn dặm. Tiếng chân bước càng ngày càng gần. Lý phu nhân vội chạy tới vào nghỉ bên gốc dây đường nhỏ. Thoáng chốc, có kẻ người mặc quần áo xám lượt ngang qua. Bà nghe một tên nói :

— Sư cả, phen này chúng ta đem vàng của sư phụ cho lão Tây Tôn Lơ thì sao vô cũng được thường.

(CON NỮA)

Đ. . . GIAO CHỈ

Vàng đã là những ka đam mỉ tợt, ar sẩn tiền bỏ mầm tom vang trơn.

Đan đọc sẽ cười bể bụng cười quác thôi nhé, đọc thơ cho ha, ay đây mặc sự thật nay của một cây bài rất cháo.

BẾP NHỎ

ĐÀM GIAO CHỈ

Vàng đã là những ka đam mỉ tợt, ar sẩn tiền bỏ mầm tom vang trơn.

Đan đọc sẽ cười bể bụng cười quác thôi nhé, đọc thơ cho ha, ay đây mặc sự thật nay của một cây bài rất cháo.

BẾP NHỎ

Đảo qua các «Cớp» các «Phan»

MINH VÕ phi

THAY ĐỔI

Tony Mêi, tay trống cừ khôi của ban kích động nhạc «The black dogs» đã bỏ «The black dogs» và chơi cho «The pick pockets» của Johnny Thomas. Tuy thế đó, Eliff Thêi bỏ «The Yellow dogs» và chơi ghi ta bắt cho «The cows». Sơ sơ đã có hai sự thay đổi.

CHẠN CHÌNH

To Te Club của nhóm Henry Vàng, vua Ba Bop Jack Vêpn, Hoàng Tử Swing, John Đôn, quốc vương Cha Cha Cha đang chầu chầu. To Te Club sẽ mở I «cơ-đốc đàng» để phô biến sự nhảy nhót cho thế hệ trẻ.

RA ĐI

Trong khi đó, Elvis Thê, vua sưu tầm các bản nhạc «gospel» đã giã từ ánh em để vào trại Tế Bần. Cảnh Sát gặp Elvis Thê đang trò lai thôi xét. Bên xác di. Elvis Thê ra đi, tuân bảo dưỡng anh «Lee volcer» mà một tay chép lời các bản nhạc bằng Tây tiếng Mêo.

THE LONG NACK

Thày Tử quái The Beatles, nhớ đề lông gáy mà nổi tiếng, nhóm bạn trẻ của Cochon Club cũng đua sham để lông nách và mọc so thung không có tay. Tha loạ hạnh đã ra đời. Hy chuyên chơi nhạc của đại nhạc sĩ Nguyễn Hữu Thiết.

MINH VÕ

Chơi hôm nay

niềm tin bằng hạt cát

BẾP NHỎ quạt

CẦN SỬA ĐỔI ĐẠO LUẬT BẮT CHÓ CHẠY RÒNG

— Ti ti ti ti ti ti ti ti ti.. Ti ti ti bi bi bi..

Cảm động thế nên, Tô Tô đem bát ra nhìn ăng ăng. Khiếc chó chẳng bật cười. Thì ra Văn Cộc gảo cô ngâm thơ. Văn cộc sửa ngâm, ông bỉ bo.

Nàng Thị Đêm thương kẹp, bết lòu :

— Cô ngâm đi cô thước bo bà lang Trọc đây!

Văn Cộc xua tay :

— Không cần gì cô vải viên tô phe thì khỏi lớn.

Thị Đêm ngạc nhiên :

— Anh bết thước phận đi à ?

Văn Cộc thành thực :

— Hít thước phiện «tao đây, mấy đâu mới hay cung ơi! My love, My darling (ô mẹ đứa nào tác gri bảng tiếng Anh)

Thưa quý vị độc giả, quý vị đã thấy cuộc bội thảo nào.. chó như thế nay không ?

(CÒN NỮA)

Nhạc mới

Nhà xuất bản Chịu Chơi mới cho phát hành một phát nam nhạc phẩm sau đây :

1) Em ơi! Sao mồm em hôi thế ?
2) Ai tình xe ngựa.
3) Tình chm.
4) Người ấy là con sen nhà anh !
5) Nhớ Lăng cha cả...

Cả nam nhạc phẩm trên đều do đại nhạc sĩ Nguyễn cả Tiết mà nhạc và lời.

Thư cho Thư dung

Của CHỊ TỬ

(TIẾP THEO)

Thư Dung,

«Cứ» Điện t oại là của một Đại úy ở Bộ T.T.L. Ông Đại úy nói với chá rằng, bà Khánh hiện ở Đà Lạt, không có mặt ở Saigon, nên không thể tới thăm chá đề nhờ chá viết bài «Tạ ơn lãi tham gia đám Chi Nguyện quân» được, vậy chá cứ viết đùm, rồi kêu nào bà Khánh ở Saigon bà sẽ tới tòa báo lấy, đằng thời cám ơn. Đề chá phồng mũi, viết cho ly, vì đại úy còn nói rằng, bà Đại tướng có thể tự viết, lấy, hoặc nhờ không thiếu gì người, nhưng bà «mê» văn chá, nên muốn nhờ chá. Chá cũng «ngu» dạ dợ, nhưng cần không chịu viết. Vị Đại úy gọi điện thoại hai lần, ba lần, chá vẫn chỉ ầm ừ. Hôi đó, báo Sống vừa bị đóng cửa lần thứ hai, một người bạn đã bản trị sự báo, nói với chá : «anh gắng viết đi, rồi nhờ bà Đại tướng nói với ông Đại tướng can thiệp dùm cho báo tục bản, kẻo thất nghiệp, anh em đợi rào cả rồi». Câu nói nửa đùa nửa thật của người bạn làm chá cương quyết không viết, mặc dầu, đối với đàn bà, nhất là đàn bà đẹp, chá là đứa chỉ muốn chiều theo bất cứ sở thích nào của họ. Ông Đại úy thấy nhỉ hoài mà chá kiết lần, thì cũng nản. Chá không hiểu bà Đại tướng Khánh có bực mình vì «ký bảo» của chá không. Riêng chá thì khi nghe tin bà ra đi, chá thấy hối là đã không làm ý muốn bà. Nhất là đối với bà Đại tướng, không phải lần nầy là lần đầu tiên, chá làm trái ý bà. Cám một lần nữa, cách đây 8, 9 tháng, chá cũng không làm theo ý muốn bà Câu chuyện thế này :

(Còn nữa)

Hát xì-xàng và thang ngọng

Bằng chẳng

Vẫn đã hát xì-xàng và thang ngọng
Thì cũng phải cho ra vẻ lắm lắm
Nhưng chẳng phải cho ra vẻ lắm lắm

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

GIA ĐÌNH BÚP BÊ

BÚP BÊ

Số 22 — NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUỔI

DUYÊN-ANH phụ trách

BB BỬU KHÁNH (Phú thọ).— Trước của em gửi bài trước vẫn chưa Đã anh đọc đã rồi sẽ ho em biết. Thơ em đang xem.

BB MY (Tân Định).— Em gửi phải tin anh chứ. Cô lê thăng sau sẽ có «Sống bớp bớt». Anh chưa bận lắm, vẫn có đủ thì giờ viết cho các em. Anh bớp bê... Hình Vinh sẽ gửi tệ(gaffer một con bướm độ nhưng nhà bưu điện đòng đầu xét tan xác bướm rồi. Em gửi thư bắt đầu ông Thog giám đốc bưu điện đi. Anh cả hứa sẽ viết cho M- một bức thư. Rách anh sẽ ghé thăm em.

BB KIỀU THANH (Gia Định) Không bắt nào anh nghĩ em «lăn bỷ» đâu. Nay mai sẽ có tuần bão bớp bê do anh chủ trương không đình đăng gì tới chính tị và.... thì vị Và sẽ đi ở nitang. Gia đình mình phải có một cân nhắc thật kích chứ ! Thế em không thể Quyên Tân Định đăng ghé thì. Trường Thăng Vân đang in. Chừng tháng nữa thì xong em ạ ! Thơ em sẽ đăng.

BB THÚY OANH (Khánh Hội).— Sẽ chuyển lời tới Uyên Nga là em tán thành lời kêu gọi của Nga. Anh đã đi ăn mem sướng đâu mà em trách anh không mời em. Thôi, đừng đòi chém đầu anh nữa. Để anh sống anh viết vào em đọc chứ !

BB THANH THANH (Phú Thọ).— Trời ơi ! Anh đang lâm kẹp... gì quá. Ai lại bắt cầu em đi kỳ tên người khác. Anh sẽ đăng lại bài đó và kỳ tên em. Thôi đừng buồn nữa nhé, đừng khóc nữa. Nên quý bớp anh sắp thành con gà gáy te te rồi đây nè... Cô lời thăm bớp lê Thúy. Đừng cho anh «bớp bánh rỗng ruột» nghe. Thơ em anh sẽ lựa đăng.

BB. HUYỀN LINH VÚ (Văn Lang).— Thơ sẽ lựa đăng.

BB. MỘNG LIÊN (Saigon).— Lạ, em sao đây ? Hay là mắc học thi quên anh rồi ? Cho anh biết tin nhé !

BB. NGÔ LAN PHƯƠNG(Gia Long).— Đăng bài của em kỳ này, đã nhận được thư của anh chưa ?

Thân mến,

DUYÊN ANH

DZŨNG ĐA-KAO

Quyên Tân Định ngồi ngay trông cần phải đến trường nhưng nhưng Trường Đưa Kao một lúc thật lâu thì

Quyên Tân Định

mới thực hiểu nhỉ kết hoạch bạ gực Dzũng Đa Kao. Nó khơi chuyện mấy hôm trước :

— Hôm mọ ông ths thăng nhóc con Hùng đây nhé !

Dzũng Đa Kao mắc bẩy đầu liền:

— Sao bảo nó cho mấy thưởng thức «cầu quyền».

Quyên Tân Định liền nói :

— Đúng, nó cần tao như chó cần người ta nhưng tao thương hại nó chứ không ông đã một cú thì em mấy lên thăng đường rồi.

Dzũng Đa Kao đưa tay gãi đầu:

— Đừng nói phét !

— Đây các thằng nói phét. Hôm qua ông cũng thương mấy chú không ở đất ông ông tha mấy nhóc đó rồi.

Dzũng Đa Kao ôm bụng giả vờ cười bỗ bã :

— Ối giời ơi ! Quyên Tân Định sở vào bụng tôi nhột quá...

Quyên Tân Định mặc kệ Dzũng Đa Kao chế nhạo. Nó đang mong muốn Dzũng Đa Kao chế nhạo nó, quên bóng con tán Tân mặp sắp xửa quấn lấy chân Dzũng Đa Kao. Nó chêm lời :

— Nghe nói ở trường Đa Kao mấy chú nhất hả ?

— Ông nó đích.

— Trường Đa Kao cũ lắm quá hả ?

— Mấy con đó cũng thế thôi. Sylvie Lim nghĩ cuối mình ở đường Hàm Nghi sao !

Đại để những lời chế tức của bọ nhỏ vậy. Tu cũng ưc ức trong bụng thế nào ấy. Đã sinh ra, lớn lên, tuổi thơ mình trôi qua, mà bỗng thấy tách ra khỏi lớp trường nhưng... Có bao để cho bọ thấy tại sao nó cứ nhớ mãi, bao giờ thôi mà cũng mặc nhớ. Nhớ cái thằng đồng... Nhớ vậy bọ cũng thấy bớt nhớ. Nhớ cái thằng đồng tên trên đó nó cũng nhớ tu. Tu nhớ nó, nó nhớ tu. Nó nhớ tu lúc trước em hứa hẹn giữ trăng nhau bông, thêm mặt cái đầy ruban mầu đỏ quàng nơi cổ, trông nó có vẻ «gai phải», lắm. Tôi phải thức cả buổi tối, bỏ ngủ buổi trưa để tìm cho nó một vài mẩu đầy xực tờ lăm nơ bước đầu. Họ lại cao, chọc tức.

— Me xem con Sylvie Phương nó may đã «mốt» cho con nhỏ dợ bán nây nó me. Bảo đuổi nó đi, tụi con chả cho nuôi đâu, bảo lắm lắm !

— É, Sylvie, mai mốt anh mua cho con chó Nhật bản đợ lắm, nuôi mẹ nó đi. Con gái ai lại nuôi mèo bao giờ !

Mai mốt, em giới thiệu cho Sylvie Lim nghe mấy mẩu đường Hàm Nghi sao !

Đại để những lời chế tức của bọ nhỏ vậy. Tu cũng ức ức trong bụng thế nào ấy. Tu cũng thấy tách ra khỏi lớp trường nhưng... Có bao để cho bọ thấy tại sao nó cứ nhớ mãi, bao giờ thôi mà cũng mặc nhớ. Nhớ cái thằng đồng tên trên đó nó cũng nhớ tu. Tu nhớ nó, nó nhớ tu. Nó nhớ tu lúc trước em hứa hẹn giữ trăng nhau bông, thêm một cái đầy ruban mầu đỏ quàng nơi cổ, trông nó có vẻ «gai phải», lắm. Tôi phải thức cả buổi tối, bỏ ngủ buổi trưa để tìm cho nó một vài mẩu đầy xực tờ lăm nơ bước đầu. Họ lại cao, chọc tức.

— Me xem con Sylvie Phương nó may đã «mốt» cho con nhỏ dợ bán nây nó me. Bảo đuổi nó đi, tụi con chả cho nuôi đâu, bảo lắm lắm !

— É, Sylvie, mai mốt anh mua cho con chó Nhật bản đợ lắm, nuôi mẹ nó đi. Con gái ai lại nuôi mèo bao giờ !

— Mày mới, em giới thiệu cho Sylvie Lim nghe mấy mẩu đường Hàm Nghi sao !

— Rắn chớ coi sốốc con.

Tên mập cách Đa Kao một thước, nữa thước, Quyên Tân Định hết lớn :

— Kìa kìa...

Tên mập chụp lấy chân Dzũng Đa Kao. Quyên Tân Định xoay người lao thẳng vô Dzũng Đa Kao.

(CÒN NỮA)

DZŨNG ĐAKAO

sắp hết

CÁI DIỀU

sắp thả, giỏ lên rồi, sáo diều vì vu vi vu...

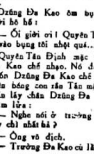

BÚP BÊ VIẾT

Con mèo Mylène

B.B. LAN PHƯƠNG

Hôm nay, tôi kể cho các bỗ nghe về chuyện con mèo Mylène của tôi các bỗ nhé !

Ở nhà, tôi chả có cái tí tăng cy quyền hành gì cả. Tôi có đứa em trai bé hơn tôi vài tuổi thế mà nó có quyền lực thơn tôi, có thể bắm đọa các bà chị, các đứa em nhỏ tôi bằng tiếng...khóc ! Thế mà tôi chả có cái gì để «hâm-dọa» bọ, nghĩ có ăn ức không chứ ! Tôi định đùng... nước mắt cá sấu của tôi ảnh hưởng nghĩ lại nó lý kỳ nhưng thực ấy, chả nhẽ tôn rồi ma cứ khóc hoài sao ? Bởi vậy trong nhà tôi cụ phải hiểu mỗi đứa ông anh sai đi mua phở, bà chị sai lên lầu lấy cái nây cái kia. Ngay cả đến con mèo Mylène cũng vậy cái việc đặt tên cho nó cũng phải nghe theo bọ !

Số là chú mèo nây tự đung sổ đến ở nhà tôi. Lúc mới vào nhà, thân thể ngày cơm lang bỗ xiteenghân không chịu đựng. Các anh chị tôi cho là mèo hoang và cứ đuổi nó ra khỏi nhà, thấy tội nghiệp (tôi vẫn đùng*, lâm, bảo vậy bọ cũ chọc tôi là Phương mất tuổi hoài), tôi bèn bắt nó lại, bắc chỉ lâm cùng tắm rửa cho nó từ tế, ăn uống đầy đoàng (tiền xoay nó cũng ra phết đấy chứ) Các bỗ thấy tướng tượng xem ! lông nó lúc trước đen kịt lấy giờ trắng như bông, thêm một cái đầy ruban mầu đỏ quàng nơi cổ, trông nó có vẻ «gai phải», lắm Tôi phải thức cả buổi tối, bỏ ngủ buổi trưa để tìm cho nó một vài mẩu đầy xực tờ lăm nơ bước đầu. Họ lại cao, chọc tức.

— Me xem con Sylvie Phương nó may đã «mốt» cho con nhỏ dợ bán nây nó me. Bảo đuổi nó đi, tụi con chả cho nuôi đâu, bảo lắm lắm !

— É, Sylvie, mai mốt anh mua cho con chó Nhật bản đợ lắm, nuôi mẹ nó đi. Con gái ai lại nuôi mèo bao giờ !

Mèo của tôi mà bọ lại trọn quyền đặt tên, nghĩ có đáng... khóc cười mươi không cơ chứ ? Họ đưa ra cái tên Mylène, vì bọ chuộng Mylène Demongeot chứ. Tôi nay ở nhà sẽ cũng bằng lòng, trừ tôi ra. Họ lý luận :

— Mèo thuộc phái ... yếu điệu thì phải đặt tên Mylène cho nó ra vẻ... thay mặt cho ? Mèo cũ bao giờ người ta đặt tên Sexy đâu ?

Kể là tôi phải nghe theo, mặt dầu trong bụng phản đối kịch liệt. Những lúc tôi tắm cho Mylène xong xịt bỗ đẹp đẽ, bọ quanh quẩn bảo cho được con Mylène, bọ mặc tôi lúc cho đọn dẹp xa phòng chỉ I lát bọ lại bỏ xuống vì con Mylène sổ lâm thay cùng tượng vớt cá gạch. Họ lại gọi tôi :

— Sylvie Phương tan trà Mylène cho mấy nay. Nó lâm bậy đọ cá gạch May nuôi nó mấy phải lo lắng cho nó cái đó ...he chưa ?????

Tôi giận quá trong ... ngực... khóc thét lên. Các bỗ nghĩ coi chứng lức nó sách sẻ họ tranh quanh nhau đề bảng bế vô... những lúc nó đờ day bọ tranh nhau đề cả bốn phần xin tại Tợi cho cái tên Sylvie Phương nây qua tơi ! ! !

NGÔ THỊ LAN PHƯƠNG

Số 20

Ba Công sượng trân :

— Đã đời bẻ bớn nữa cho mình khuyh khoắc thêm... Với lại bao, ngày ban mặt... rồi anh bồi hay... cô bác mướn phòng bộ đề ý bọ cười ghét...

Xinh lâm nghĩ :

— Ở phòng ngủ chuyện đó có gì lo đâu mà bọ đề ý. Chẳng lẽ người ta tức tối đi mướn phòng để ngủ nói chuyện đời xưa ? Anh sao cứ hay co dấu rồi cô hoài.

Dứt tôi, cô rướn người lên, chẳng một tay qua người Ba Công như đề... nhết anh ta lại và không cho nó trốn đi đâu hết.

Xinh lại nhẹng nhảnh gọi :

— É, ngồi lại đây một chút coi ! Anh lâm như anh là cô đâu mới vậy !

Ba Công sượng gạo ngồi lên, ngớ ngẩn mỉm cười. Nhưng rồi anh ta chớp mắt liên mấy cái. Lần đầu tiên, trong một nơi riêng biệt và dưới ánh sáng đầy đủ của ngọn đèn nê ông, anh ta mới có dịp nhìn «tận mặt» người vợ mới cưới và qua sợi dây liên hồn hợp của mình.

Anh ta tự nhủ : «Ủ... coi vậy mà không bà hề gì hết ! Vì một tên lu du như mình mà vợ được một cô vợ như vậy, đâu cho có bao ... chút dính thì cũng là phước đức ông bà đề lại...»

Và anh ta lại mỉm cười.

Xinh lim dim mắt nhưng vẫn canh chừng sát đeo anh ta. Luồng gió từ chiếc quạt máy xoay vòng, mỗi lần thổi quét qua lại làm tung bay mớ tóc xõa đen dài trên đôi vai trần chắc và làm lay động mỉ áo lót mỉnh có thêu «ren» nơi không hở và sâu làm xuống ở đúng vào giữa ngực...

Ba công chăng phân biệt nổi là tim cô gái đang đập mạnh hay là lân vài áo mỏng kia bị gió quạt thổi đùa...

Như bị mê tay, Xinh lân lân nghiêng người trút xuống...

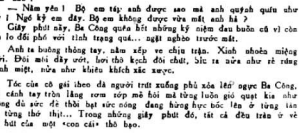

Truyện dài của LÊ-XUYÊN

Ba Công cố nhích đầu ra để né tránh nhưng cô chỉ ấy càng làm cho anh ta... hết thốn lên vì phải lấc chừng lân vai mỏng của chiếc áo nịt, trong như bị gió quạt máy lâu đầu để khua động và đề in hằn thêm những

đường cét «ốn ấn quá bộc lộ...

Cuối cùng Ba Công phải chống tay phải ngồi lên nhưng Xinh đã quát bảo :

— Nằm yên ! Bộ em tây anh đuông sao mà anh nhỏ ?

Giây phút này, Ba Công quên hết những kỷ niệm đau buồn cũ vì cón bận lo đối phó với tình trạng quá... ngặt nghèo trước mắt.

Anh ta bướng thông tay, nhìn xếp ve chịu trận. Xinh nhoẻn miệng cười. Đôi mắt đầy vớt, lơn thò lẹch đôi chút, bắc ta xửa như rẽ rằng khinh miệt, nửa như khiêu khích xác xược.

Tóc của cô gái iben đã người trút xuống phủ xóa lên ngực Ba Công, đôi cánh tay trần lăng xơn tớp mê hồn mà từng luồn gió quạt kia như không đủ sức để thổi bạt sức nóng đang bùng bực bốc lên ở từng lân da, từng thớ thịt... Trong những giây phút đó, tất cả đều trên ở về thu hút của một «con cái» thô bạo.

Ba Công như một con chuột co rúm từ chỉ trước xuất mọn đua giòn. Sự hãi cũng có mà nên quỳnh cũng có !

— Ai kẻ cho chị nghe.

Lan nói đổi tình khô :

-- Tối coi báo !

Gương mặt mèo mó của Chiều trở thành rạng rỡ :

— Coi báo à ? Báo nào ?

— Coi «Thời Báo»...

— «Thời Báo» hả chị. Có đăng đầy đủ chi tiết không ?

— Đầy đủ...

— Nếu đầy đủ thì cũng tốt phải kể nữa...

— Tuy Chiều nói «cũng ti tôi phải kể nữa» Chiều vẫn say sưa bắt đầu kể. Trong thoáng giây, Chiều quên mình đã mặt một chân một tay, Chiều giơ tay gió chân làm bộ diệu điển lại cái «phạm oanh liệt, giải thoát đồng đội, làm tan xác kẻ thù ra sao. Thạch đi thăm cách thương binh khác, trở về phòng lúc nào, Chiều cũng không biết, không hay, Chiều chỉ nhìn thấy trước mặt mình cái hàm cằm hung rắng của chiến trường, trong đó Chiều tả xung, hữu đột, hệt Triệu Tử Long trong trận Đương Dương Trường Bản, và chưa bao giờ Chiều diễn lại cuộc chiến công của mình một cách sống động, một cách linh hoạt và «hàn» như lần nây, vì Chiều diễn lại dưới đôi mắt mờ to, đôi mắt ngưỡng mộ của người đẹp, người đẹp vừa hôn lên tóc chàng, người đẹp đã đẩy xe cho Chiều đa bóc nhọ cho Chiều bẩn. Ngay cả Lan cũng không nhận thấy cái thân hình tàn phế gượng mặt mèo mó, sù sì của Chiều nữa, mà là gương mặt rất đẹp, rất anh hùng của một Chiến sĩ đang vào sinh ra tử. Chiều

Thơ BÚP BÊ

buổi sáng của em

Đăng hồ đã điểm sáu giờ
Ngoài trời sương vẫn ướt đầy mênh mông
Mẹ em lay gọi con ơi !
Dậy nào thế hôm sao mà ngủ quá
Em liền thức dậy nghe lời
Đề mẹ phải nhắc con lười quá đi
Tập sang em được mẹ «mát»
Em đi rửa mặt - cả đi ăn tài
Vào bàn ăn điểm tâm ngay
Xong xuôi đến lớp, ba - lốt đến trường
Cô ơi ! Trường quá ! thương em lắm
Em lanh học giỏi không nhường ai đâu
Thông sau nhất chính đang đầu
Sau giờ nghỉ giảng đều sau học bài

B.B. DẠI (TONY)
(Hòa Đông)

chuyện đôi ngan

Ở ! mới đó ngày tháng mười
Bỗ bỗ bỗm đơm vàng
Đâu mà dài thoảng đầu hạt
Oà...Oà...hoết...hoết...thong dong
Bông cỏ người đi xa lại
Đôi ngan đến mắt nhìn nhau
Hai cái gật đầu cùng lượt
Chàng, nàng, rẽ nước lao xao
Cỏ vụt cánh xào...hoết...hoết
Bước đi bì bõm nặng nề
Tâm sự hết ngày chưa thôn
Kéo ở chuồng ngủ bên đê
Xác xác...ồ...ồ tán nuôi
Chưa đầy hai phút hết rồi
Hoết...hoết hai con ơi mà
Ra chiều du quên trăng mơn
Hoành phúc trên trẻ câu chuyện
Đôi Ngan tiếp tục lại sống
Vẫn dực bơi lung trong đời
Oà...oà...hoết... hoết lăng nhăng

B.B THANH THANH

em tôi

(cho Tuyết)
Em gái tôi sinh đẹp nhất nhà.
Mắt em ngời sáng tựa sao xa.
Làm mát bé nhỏ luôn hằng thắm
Suốt tác tự, huyền, ao tim hoa

°O°

Khi em chạy nhảy xô ca hát.
Thấy mẹ tôi nhìn mắt rõn ngài.
Em ngoan ghê! Em cần chăm học
Ai thấy, em tôi cũng nhớ cười.

B.HUYỀN LINH VÚ
(Thị xã Đoàn Trung Dương)

MỘ DUNG CÔ TÔ

(Tiếp theo Nhứt Dương Chỉ và Lục Mạch Thần Kiếm)

NGUYỄN TÁC CỦA KIM-DUNG

Dịch giả HOÀNG-THU-ANH — Lời bàn của CHU-TỬ

Số 22 — CHƯƠNG II

Bước đường chông gai

Bên vị tăng đưa lắc mình không phản trước sau đồng thời ra khỏi cửa, ở không cửa đó thì hai vị tăng đồng thời ra không lợi nhưng cả 4 vị đã nghênh người bọn thanh niên bắt kịp ra.

Đồng bên cạnh Du thân chi trong thấy kinh sợ vô cùng, chẳng thâm nghĩ : Thế gian lại có thứ võ công cao cường đến thế ư ? Kẻ đại thủ của tôi là Kiều Phong tự hào là võ địch thiên hạ nhưng so với mấy vị lão tăng áo vàng bông lẫy thì thua xa. mấy vị lão tăng áo vàng võ công sâu xa so với «Thiên Long Thần Thoại» của Tiêu Phong còn hơn xa, ngay nhỏ công của Du thân chi bây giờ cũng còn cao hơn cả bốn vị lão tăng. Mà vị thanh niên kia đi đầu.

Bà La Tinh thấy bốn thanh niên của đã bay đi nên tăng em gọi thư tự rồng trực đoạt đại thân tới cùng thêm vẻ buồn bã, y nghĩ đến một cảm sầu vàng đã tan tành vì kẻ địch trong chân Thiên Lâm thế nào trong cô kế biết đến Phan bà mặt xấp fai gặp mình chân thân thì Vương trở ... Thiên Trúc cao ? nhưng bà thấy nhìn nhau cùng nghĩ lăng sầu cảng vô cùng cao hơn cả bốn lão tăng áo vàng.

Bà La Tinh thấy bốn thanh niên của đã bay đi nên tăng em gọi thư tự rồng trực đoạt đại thân tới cùng thêm vẻ buồn bã, y nghĩ đến một cảm sầu vàng đã tan tành vì kẻ địch trong chân Thiên Lâm thế nào trong cô kế biết đến Phan bà mặt xấp fai gặp mình chân thân thì Vương trở ... Thiên Trúc cao ? nhưng bà thấy nhìn nhau cùng nghĩ lăng sầu cảng vô cùng cao hơn cả bốn lão tăng áo vàng.

Du thân Chi bây giờ cũng còn cao hơn cả bốn lão tăng áo vàng.

— Sư phụ, một con thằng ... sư phụ bị người đánh chết cho mà nên nhìn tình thế chúng ta chúng ta người ngoài phải đau buồn như thế ?

Bà La Tinh hỏi vậy nên khác y hẳn

— Mi muốn đây ?

Du thân Chi đang thấy sau, phong Bà La Tinh và nói :

— Em đã thấy tình cảm sư phụ bị người đánh chết ?

Bà La Tinh nói :

— Khoan đã... vì sao mi biết ta còn một con cháu chưa thoát ?

Du thân Chi nói :

— Tôi trong thấy tại tăng sư phụ nhỏ một tờ giấy mỏng vào bụng con cháu.

Bà La Tinh nói :

— Hòa chẳng phải là lòng đa độc sư phụ mà đã biết rõ bí mật của ta như vậy... nhưng vậy ... thì mi đang ...

Rồi y trông người lên chân vào Du thân Chi hai tay bóp chặt lấy yết hầu chàng.

Du thân Chi bỗng bóp cổ đánh lên khương khác không thành tiếng chỉ thấy bốn ngón tay y chặt bóp thấy mồ hôi mồ lạc mặt ấn sâu vào Du thân Chi. Du thân Chi người bất ngờ đã quên nên không biết đang tay chẳng cứ trong lòng chỉ biết giác nhau.

Sư đồ sự phụ bà La Tinh bỗng tay ta việc con cháu vậy tôi không đánh hồn nên vô ích lắm.

Chàng nói không nên lời nhưng thì Bà La Tinh có nghe thấy cũng giết chẳng thà chẳng. Du thân Chi kinh hoàng hai chân quỳ xuống lạy cô Bà La Tinh ba bốn lần thấy chỉ thấy mắt đỏ ngầu.

Du thân Chi thấy mau đưa chân chạy trong mắt, lòng thầm nghĩ : Hãy nay chắc ta không sống nổi !• Chợt thấy đằng sau có người bỗng thế một tiếng rồi nói :

—Bà La Tinh, sư huynh, muốn làm ác gì nữa đây ?

Bà La Tinh thấy hai nhân sư ở Thiếu Lâm tự đi vào đánh phải buông tay ra mà quay lại nói :

— Bọn mi đến đây làm gì ?

Mặt vị sư Thiếu Lâm lão lại một bước nhẹ vào sau lưng nhà sư kia mở rộng mặt tự gây đọc lên một bài chẳng ám thanh trúc trắc và nói :

— Nam mô viết Chúng đến đây đồng trang trên đến chúa tiếp ứng cho người ra, đang trên thay, đang trên thay !

Bà La Tinh nói :

— Đang tiếc gì ?

Vị tăng nhân nói :

— Đang tiếc việc làm không bí mật, là thư này bị chúng tôi khám phá ra.

Bà La Tinh giận dữ :

— Bọn hòa thượng các người ở Trung Thổ đều là loài vong ân phụ nghĩa, tôn sư Thiên Trúc của ta sin kinh tức đã tạo cho của mình. Vì ta muốn xem nhưng kinh Kim Ấn Sư, Thiên Trúc thật lạc mà bọn các người cây mình đã ăn cắp ở ta ! Hãy nói xem nhờ nguồn bọn các người thấy nghi mà xem những kinh sách ấy đó đâu rồi ?

Nhà sư kia nói :

— Nếu sư huynh chỉ đọc kinh sách cũ Thiên Trúc thì chúng tôi đâu có nhân trở, đường nói đến mà cố chấp cũng không sao. Thiếu Lâm Tự của giáo đồ nhân thường thấy việc đọc đưa kinh sách về đó cả. Nhưng sư huynh chỉ xem tiếng Hán tác của nhà sư hiệu Thiếu Lâm tự bao đời truyền lại như vậy đâu có được !

Bà La Tinh giận quá :

Tuyệt đọc kinh sách bằng Phạn văn, tăng nhân trung thì các người đều có lý nên đọc bằng Phạn văn chép sách ?

Vị tăng nhân nói :

— Sư tính là ở đây.

Du thân Chi nghe, Ẩn với trình hiểu cũng không đã y xem ai phải trái ... Tăng thân nghĩ : «Tăng chúa đến vong ân tăng Thiên Trúc không hành hạ gì, bắt quá chỉ không cho y ra khỏi chân thân. Còn y, đến đến đến khuyn vâng ... y không bỏ qua ta đâu, giữ ta không tiếu đi đến đợi đến bao giờ ?

Nghĩ vậy chàng bèn rán cẩng ra khỏi rừng trúc, vòng qua vườn rau không thấy ai ở đó bèn nhẩm phía sau núi có cẩng chạy Chàng cũng chạy cẩng nhanh chỉ trong I lát đã đi qua hai quả núi chỉ thấy hai bên nhẩm vẫng thoát thoát, một khối đá lớn chỉ bước I cái đã qua liền. I khe nước khá rộng chỉ cao mình là bay qua. Chàng chạy I chặp người đã nhẩm lại chỉ thấy chân Thiếu Lâm ở xa vòng lưng chừng núi không cách xa chỗ y vậy.

Chàng dừng lại. Trong lòng là vô cùng nhẩm xem ta đã được nhẩm đường đi thế nào vòng qua núi Thiếu Lâm tăng ở đây ? Hòa chân ta xem nhẩm đến thế ? hay là, hay là hòa nay có quỷ hiện hình ?

Chàng lâu ngồi nhớ đến Du thân Chi bay giờ chẳng biết ra sao ? Tôi lo lắm khóc cho bà Du thân Chi nhưng trong tay, chỉ vì chẳng chưa bỏ qua ... Thiên Trúc ... Lực nhẩm ... mà tuổi lấy trong người nhưng chẳng thể gì ... hết tuổi ...

Nghĩ đến bà lão trở về chưa thể nào cũng chết không toàn thây bên lá cảm đau chẳng một mình.

Bay qua hòng hồi khiy chưa đương ... Ở hướt nhẩm phía nói hoàng ... kêm thông ... Thiếu Lâm ... vong hay, có thể ... hay hòa ... Thiếu Lâm tự trên là ... hay ... Hòa chẳng ... Thiếu Lâm tự trên là ... hay ... chẳng ... hòa

NGƯỜI NHẬT MATSUI VÀ CHÁNH QUYỀN NGÔ ĐÌNH NHU

(TIẾP THEO)

Điều tra của VĂN MINH và TRẦN TỪ

Nghi vấn về cái chết kho tàng

— Một số người tay trắng ôm mộng tự phú, đặc biệt nhất là anh Ô. người đang phụng thờ một phái thờ cúng Matsui và được coi là con nuôi của ông này (sau khi Matsui chết), đã hai được hòn thiếu thanh tên, I phần gọi vô Nhật, I phần thờ ở Chùa Đương Trường mình Giang (ông vui ở ấnh).

— Một số người Nhật (có người ở Ninh tại đây từ 1944, có người về Nhật rồi lại vang) quen Matsui từng đến Cung Ân cùng cấp Văn phòng Cố Vấn đang nghiên cứu thì Matsui, nhân vật chính, lại thết tuyệt bặt tăm. Đa số người đều tin chắc vàng Matsui bị chính quyền chế ở ông này đã là thác độ không muốn tuân ân tay chánh quyền nay Kho Lang, chứng tỏ vẫn cho rằng không phải chính quyền cố đã giết Matsui vì nhưng lý do đã trình bày.

Kho tàng và những kẻ tìm vàng

Cố phái Hồ Long đã hoạt tổ Matsui vì những phương pháp tàn ác, bằng những khi gian nhiều vai chắc nên giải phóu loại ý không tìm ra chứng tích Matsui bị đem đi.

Câu hỏi này đã là nghi vấn của rất nhiều người thân thiết với Matsui và Nhật Bản Việt. Nhất là ông B.V.M., người đã ông rất với Matsui suốt mấy năm, được Matsui tiết lộ thưa sẽ cùng tác vẽ nhau sau này trong một vụ làm ăn, đưa chia lên hàng tỷ phú ở Rockefeller, nhất là ông C. người đã hơn I lần.

Cụ thể hóa việc tìm vàng bằng cách lập ra I số kiệt đi đến và đa dạng, nên chúng phải bỏ đó vì tài nhiều lý do các rồi.

Trong khi ấy I số người vào thăm sát bám sát lấy vàn đề kho tàng nay và có dám được trong tay một vài tài liệu có đính dấu ấn Matsui và kho tàng.

— Một số thương gia bạn bè của Matsui như I nhà hàng vàng, ông B.V.M., ông D.P.L., ông V.C.

Điều tra của VĂN MINH và TRẦN TỪ

— Một số người tay trắng ôm mộng tự phú, đặc biệt nhất là anh Ô. người đang phụng thờ một phái thờ cúng Matsui và được coi là con nuôi của ông này (sau khi Matsui chết), đã hai được hòn thiếu thanh tên, I phần gọi vô Nhật, I phần thờ ở Chùa Đương Trường mình Giang (ông vui ở ấnh).

— Một số người Nhật (có người ở Ninh tại đây từ 1944, có người về Nhật rồi lại vang) quen Matsui từng đến Cung Ân cùng cấp Văn phòng Cố Vấn đang nghiên cứu thì Matsui, nhân vật chính, lại thết tuyệt bặt tăm. Đa số người đều tin chắc vàng Matsui bị chính quyền chế ở ông này đã là thác độ không muốn tuân ân tay chánh quyền nay Kho Lang, chứng tỏ vẫn cho rằng không phải chính quyền cố đã giết Matsui vì nhưng lý do đã trình bày.

Những địa điểm có thể có kho tàng

Một đặc gia đưa thoại hồi tôi trong Các khu tàng ở những nơi nào? Tại sao không dùng những Máy dò ? ? ? thay gì máy dò Điện tử tinh xảo vô cùng?

Xin thưa để bạn đọc vô danh ấy biết rằng số vàng 4000 tấn mà

TIẾP THEO 0 TRANG I

khiến xe Nam Thanh bị đây bay lật xuống rạch bên vệ lộ.

Tại sao không khiếp sáy xe làm 2 xe đó đều bị bể nắng ra nhai là xe Đức Hòa bị rách nát cả hông, hợp đồng lại, gây bức ba hàng ghế khiến hành khách trên xe Đức Hòa lớp chết, lớp bị thương mức chấy thượng đã cả hàng nặm và đọng vàng cả trên mặt đường trong và ngoài rạng rỡ.

Kiểm điểm lại, được biết có 3 hành khách và I anh lái xe tử nạn và 19 người khác bị thương.

TỬ THƯƠNG : Nguyễn thị Phi 60 tuổi, Phạm văn Hạnh 19t. và Lê văn Lực 17t.

BỊ THƯƠNG NẶNG, NHẸ : Nguyễn ngọc Châu 45t. Nguyễn văn Chung 50t. Nguyễn văn Thắm 43t. Nguyễn thị Trinh 11t. Đỗ văn Quyền 34 tuổi..... Phạm văn Được 50 tuổi, Trần văn Tạo 39 tuổi, Đinh văn Hùng 16 tuổi, Phan văn Nhường 50 tuổi. Hồ văn Lý 47 tuổi, Đoàn văn Nang 39 tuổi, Trần văn Soạn 40 tuổi, Nguyễn kim Tinh 56 tuổi, Võ văn Nang 43 tuổi, Trần thị Luân 47 tuổi, Trần văn Sang 55 tuổi, Nguyễn văn Phát 25 tuổi và Nguyễn văn Thành 40 tuổi với tài xế Trương.

TIẾP THEO 2 TRANG I

của đồng bào miền quê đã đổi chác, buôn bán.

Từ nay, người nào con chuyên chở, đổi chác loại giày bạc hết hạn trên nữa sẽ bị truy tố.

NHẬT BÁO LIÊN MINH LẠI ĐỔI MỚI

Nhựt báo LIÊN MINH do Ông Vũ Huy Lân và Ông Chủ nhiệm kỳ giả chuyên nghiệp (Ngọc Đỉnh, Anh Nguyên, Cẩm Thi, Trong Nguyên) bắt tập, sẽ tục bản vào chiều ngày 2-3-1965.

Xin ân cần giới thiệu LIÊN MINH ĐỔI MỚI cùng bạn đọc.

Từ Viện Đại Học Vạn Hạnh (Phật-giáo) tới Viện Đại Học Đà-Lat (Công-giáo)

của NGUYỄN VIẾT ĐÔNG và TRẦN TỪ

GIA ĐỊNH .— (D.L.) Khoảng 3 giờ sáng 27-2, nhà chức trách trên tiếp đến đường Nguyễn Huệ P.N. cổ I thây 4 tên lạ mặt leo tường vào trụ sở Viện Đại Học số 138 đường cối trên, nhưn vừa bắt kịp bọn chúng. Nhưn viên trực thăm nh ấnhiu loại sống xây bắt nhưng bọn xây bỏ vào đường hẻm mất dạng. Nhưn viên tịch thâu 2 chiếc xe đạp và 3 bọn đã kiếc trác.

Nhiếp ảnh gia bị trộm mất huy chương danh dự bằng vàng

SAIGON (VK)— Trưa ngày 27-2 Nhiếp ảnh Gia Nguyễn công Thắng ngụ tại đường Hai bà Trưng Saigon đến bốt thưa là quên gửi đồ tư lấy trộm của ông I huy chương danh dự bằng vàng trị giá 18.000đ. Huy chương nói trên, trong đó đang lành cách đây hơn 1 năm, trong cuộc thi nhiếp ảnh Quốc Tế.

Phép chủ ăn bồn quản thân

ĐÔ THÀNH (VĐ)..— Theo tin hành lang tòa án, bà Nguyễn thị Th. nữ thương gia nhà ở đường Trần quý Cáp đã đương Trần Bộ Lộc, thưa ông Đạo cho ngăn nhiều đến ngày ở ngay nhà cửa bà lâm mất hết cả gia bà, để lấy tiền bạc và sổ trang tiền sắt. ông Đạo cho ngăn nhiều đến ngày ở ngay nhà cửa bà lâm mất hết cả gia bà, để lấy tiền bạc và sổ trang tiền sắt. Theo đơn tố cáo thì bà cho : gửi bà tiền Nguyễn K.T gửi chăng, cả mặt gửi tài to tại phòng dịch cố tới bạc triệu.

Từ tháng 9-64, con gái bà đã lấy ở Cô vấn gia đình, gây tang đau nây tên thật là NTK biệt hiệu là Phép chủ HB hai người quen nhau, sau đó ăn ở luôn với con gái bà, lâm mất hoặc rất hết tiền thì.

Bà Th. yêu cầu nhà chức trách «trục xuất» ông đạo này ra khỏi nhà để cho con gái bà lâm ăn nuôi con.

TIẾP THEO 3 TRANG I

Như hình phê sẽ khảo phòng vịn vàng vì nhiều khi những chuyện ghen ghét, hiểm thù của nhà đó những tôi là không cần đến đâu bà và tôi Chẳng tôi sẽ dùng những cũng đã sẽ tài đã giữ chánh phủ hành động đúng lực. Những người bất sẽ đã được nâng đỡ bằng khuyến khích. Tôi muốn công dân nào cũng được quyền làm đân. Sự đã bắt tích thành phải không những chỉ được khoan hồng thôi mà còn được khuyến khích nữa.

Hôi vì chánh phủ của ông, ông nên tế lập trường dưới đây :

Bang giao giữa các nhân vật đân sự và quân sự là rất tốt đẹp. Các trưởng lãnh trong Chánh phủ đồng nhất hành động với tôi. Không có cá nhân cá nhân quyền chống đối Dân Chính phủ của những tôi đứng vững trong I thời gian đó. Hay I thời gian đó tôi chẳng bao giờ mong rằng Chính phủ kế tiếp chưng tôi sẽ theo đường lối bạo động ấy nhưng, rõ nhỉ của chúng tôi đã tạch sẵn.

Vì vân đề tự do bán chí ông Quát nhắc lại của nói của ông :

«Không những tôi khoan đung tự do phát biểu ý kiến mà tôi còn khuyến khích thêm nữa... Thêm ông ấy đang ở ngoài ngoài ngoài